

При однакових режимах подрібнення на крупотворюючих системах для тритикале вихід середньої і, особливо, крупної крупки менший, ніж для пшениці, відповідно, на (0,6-1,0 і 2,3-3,5) %. Вихід же дрібніших фракцій для тритикале вищий, ніж для пшениці.

Відмічено, що низький режим подрібнення на I драній системі ($V_f=37\%$) як для тритикале, так і для пшениці призводить до збільшення виходу крупних фракцій продукту, технологічно важливіших для сортового помелу.

Раніше, Ситковськи було встановлено [2], що якість проміжних продуктів на I драній системі при нижчих режимах вилучення ($V_f=40\%$) краща, ніж при високих ($V_f=20\%$). Для зерна пшениці із зольністю 1,56 % при $V_{ш}=6$ м/с і $k=2,5$ зольність проміжних продуктів складала 1,02 і 0,87 %. Це узгоджується з нашими даними, зольність круподунових продуктів для пшениці на I драній системі складала 1,08 % ($V_f=25\%$) і 0,94 % ($V_f=37\%$), в тритикале – 1,19 і 0,95 %. При однаковому рівні вилучення проміжних продуктів і муки в кількості 78% зольність проміжних продуктів з 3-х драних систем була практично однаковою незалежно від режимів роботи I драної системи: 0,98-1,02 % в пшениці і 1,08-1,11 % в тритикале. Це дозволяє рекомендувати інтенсифіковані режими подрібнення на I драній системі при побудові сортового помелу цих культур, що узгоджується з [2, 3].

Висновки

- 1) Встановлено, що при подрібненні зерна тритикале збільшується вихід дрібних класів проміжних продуктів, у порівнянні з пшеницею
- 2) При сортових помелах рекомендується застосовувати інтенсифіковані режими подрібнення на I драній системі – $V_f=35-40\%$.

Література

1. Dzikі D., Laskowski J. Influence of wheat mechanical properties on grinding energy requirements // ТЕКА Kom. Mot. Energ. Roln. – 2006. – 6А. – Р. 45-52.
2. Sitkowski T. Optymalizacja I intensyfikacja rozdrabniania na pasazach srutowych w gatunkowych przemiatkach pszenicy // Przegląd Zbozowo-mlynarski. – 1985. – №10. – Р.1-6.
3. Єгоров Г. Від чого ж залежить ефективність сортового помелу пшениці // Зерно і хліб. – 2007. – №2. – С.21.

УДК [658.7 : 664.724] :339.13

АНАЛІЗ РЕГІОНАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ ЗБЕРІГАННЯ ЗЕРНА ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Савенко І.І., канд. екон. наук, доцент

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Проведено аналіз регіональної мережі зберігання зерна Одеської області, розглянуто можливість віднесення її до логістичних систем, можливість застосування методики визначення координат логістичних розподільчих центрів при виборі місця розташування елеваторно-складських підприємств, визначені класифікаційні ознаки віднесення логістичних систем до експортно - орієнтованого та імпоротно - орієнтованого типів, проаналізовано структуру діючої мережі зберігання зерна і обґрунтовано висновки щодо раціональності її побудови.

The analysis of regional network of storage of corn of the Odessa region is conducted, considered possibility of taking of her to the logistic systems, possibility of application of method of determination of coordinates of logistic distributive centers at the choice of place location of elevator-warehouse enterprises, certain classification signs of taking of the logistic systems to export - oriented and imported - oriented types, an operating network of storage of corn structure and conclusions is analysed in relation to rationality of its construction.

Ключові слова: Логістичні, мікрологістичні, мезологістичні, макрологістичні системи, зерноспоживаючі регіони, зерновиробні регіони.

Вступ

Регіони України, в залежності від кількості вирощування та споживання зерна діляться на зерноспоживаючі (вирощують менше, аніж споживають) та зерновиробні.

Зерновиробними виступають 10 областей: Дніпропетровська, Одеська, Полтавська, Харківська, Кіровоградська, Миколаївська, Вінницька, Черкаська, Запорізька та Херсонська. На їх долю припадає 60-65

% валового збору. Всі інші області – зерноспоживаючі. Серед зерноспоживаючих регіонів виділяються п'ять областей: Чернівецька, Рівненська, Львівська, Івано-Франківська та Закарпатська, які забезпечують власне споживання менше 50 відсотків [1, С. 30-35].

Названа ситуація кардинально впливає на формування типів мереж розташування зернозберігаючих підприємств. Виходячи із названої класифікації регіонів, у зерновиробних регіонах повинні формуватися системи експортно – орієнтованого типу. У зерноспоживаючих – системи імпоротно – орієнтованого типу. Для підтвердження чи спростування вищезазначених тверджень необхідно дослідити ряд питань:

— по-перше, розглянути можливість віднесення систем зберігання та перерозподілу зерна до логістичних систем;

— по-друге, розглянути можливість застосування методики визначення координат логістичних розподільчих центрів при виборі місця розташування елеваторно-складських підприємств.

— по-третє, дослідити коректність та визначити класифікаційні ознаки віднесення логістичних систем до експортно - орієнтованого та імпоротно – орієнтованого типів.

— по-четверте, проаналізувати структуру діючої мережі зберігання та перерозподілу зерна в Одеському регіоні і обґрунтувати висновки щодо раціональності її розміщення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Стосовно проблеми дослідження логістичних систем певний інтерес становлять праці вітчизняних і закордонних вчених Крикавського Е.В., Окландера М.А., Чухрай Н.І., Гаджинського А.М., Міротина Л.Б., Прокоф'єва Т.А., Лопаткіна О.М., Сергєєва В.В., Вебера А., Ламберта Д.М., Уотерса Д. та інших. Однак питанню дослідження логістичних систем в галузі зберігання та перерозподілу зернової продукції в регіонах приділено недостатньо уваги, що і стало основою вибору теми дослідження.

А.М. Гаджинський дає наступне визначення макрологістичної системи: це великі системи управління матеріальними потоками, які охоплюють підприємства та організації промисловості, посередницьких, торгових та транспортних організацій різних відомств, розташованих у різних регіонах країни або в різних країнах. Макрологістична система являє собою визначену інфраструктуру економіки регіону, країни або групи країн [2, С.91].

Крикавський Є.В. вважає, що логістична система може бути сформована на рівні будь якої економічної системи, починаючи від економіки окремої держави чи групи держав і закінчуючи підприємством. Саме методом структуризації систем вищого порядку або методом агрегації систем нижчого порядку можна виокремити той чи інший клас логістичної системи. При цьому вченим виділено шість рівнів логістичної агрегації. П'ятий рівень логістичної агрегації займають макрологістичні системи. Названий рівень інтегрує логістичні потоки і процеси в масштабах усієї економіки країни. Класичними прикладами макрологістичних систем є національні транспортні системи, інформаційні системи, системи національної безпеки, системи стратегічних запасів, системи оборони тощо [3, С.88-89].

Смиринський В.В.: макрологістична система (макрологістика) – система управління, яка охоплює виробничі, постачально-збутові, торгівельні, транспортні підприємства і організації в регіоні. Вона вирішує питання, що пов'язані з аналізом ринку постачальників і споживачів, розробкою загальної концепції розподілу, розташування складів на полігоні обслуговування, вибором виду транспорту і транспортних засобів, організацією транспортного процесу, раціональних напрямків матеріальних потоків, пунктів поставки сировини, матеріалів і напівфабрикатів, з вибором транзитної або складської схеми доставки товарів [4, С. 380].

Прокоф'єва Т.А. та Лопаткін О.М. для аналізу транспортно-розподільчих систем регіонів вводять поняття – регіональна логістика, в якій об'єктом дослідження є економічні потоки (товароматеріальні, сервісні, інформаційні, фінансові і людські), функціонуючі в сфері обігу господарської системи регіону, інтегровані в регіональну логістичну транспортно-розподільчу систему. Предметом дослідження регіональної економіки визначено раціоналізацію економічних потоків, функціонуючих у сфері обігу регіонального господарчого комплексу, направленому на оптимізацію розміщення економічних потоків в часі і в просторі з ціллю скорочення витрат у сфері обігу при задоволенні запитів споживачів якості товарів чи послуг, підвищення економічного потенціалу регіону та забезпеченні максимального синергетичного соціально-економічного ефекту від функціонування регіональних логістичних транспортно-розподільчих систем в цілому [5, С. 67]

У той же час Окландер М.А. пише: "...деякі українські вчені вважають, що поряд з мікрологістикою існують макрологістика – як інфраструктура економіки країни чи групи країн та металогістика – інфраструктура економіки регіону". Неможна ідентифікувати поняття "інфраструктура держава" і "макрологістика", "інфраструктура регіону" і "мезологістика", "місцева інфраструктура" і "муніципальна логістика". Під інфраструктурою розуміють сукупність матеріально-технічних систем (об'єктів), що забезпечують виконання основних функцій у різних сферах та галузях діяльності. Тобто інфраструктура – це комплекс організацій різної галузевої належності, а логістика – комплекс видів діяльності (інтегрована функція) [6, С.26].

Аналіз розглянутих підходів дає змогу констатувати, що в нагальний час ще не сформовано єдиного підходу до поняття макрологістична система.

Однак, проблеми раціоналізації матеріальних потоків функціонуючих в сфері обігу регіональних господарчих комплексів, оптимізація їх розміщення в часі і в просторі з ціллю скорочення витрат існує і потребує подальшого дослідження.

Постановка цілей

Метою дослідження даної статті є аналіз системи зберігання та перерозподілу зерна Одеської області. Об'єктом дослідження виступає зерновий комплекс області, предметом – ефективність організації мережі зберігання та подальшого перерозподілу зерна в регіоні

Переміщення зернових матеріальних потоків у логістичних ланцюгах області неможливо без концентрації в визначених місцях необхідних запасів, для зберігання яких призначені відповідні зернові склади (елеватори, ХПП).

Виклад основного матеріалу

Згідно із метою досліджень, розглянемо можливість віднесення функціонуючих мереж зберігання та перерозподілу зерна до логістичних систем.

У загальній теорії систем приводиться наступне визначення поняття система – це сукупність пов'язаних характерними даній системі зв'язками та взаємодіючих один з одним елементів, що складають деяке цілісне утворення, яке має нові властивості, відсутні у його елементів.

Однією із ознак класифікації систем є віднесення їх до складних та великих систем. Складні системи мають розгалужену структуру, визначену кількість підсистем, які по відношенню до системи є простими системами.

До великих систем відносяться: системи представлені сукупністю підсистем, упорядковані по принципу зменшення рівня складності до елементарних підсистем. Перехід складних систем до категорії великих здійснюється за рахунок надання складним системам додаткових ознак:

- утворення підсистем із власними цільовими функціями, які співпадають із цільовою функцією великої системи;
- збільшення кількістю різноманітних зв'язків (матеріальних, фінансових, інформаційних, сервісних та інших);
- наявністю зовнішніх зв'язків із іншими системами;
- наявністю у системі елементів самоорганізації [7. С.46].

Логістична система – це адаптивна система зі зворотним зв'язком, що виконує ті чи інші логістичні функції.

Перелік підприємств, їх відомча підпорядкованість та функції, які вони виконують дають змогу стверджувати, що на території України фактично функціонують декілька типів мереж, забезпечуючих зберігання та перерозподіл зернової продукції. До першого типу слід віднести підприємства підпорядковані Державній акціонерній компанії «Хліб України». Другий тип складають зернозберігаючі підприємства Держкомрезерву України, мережу третього типу утворюють зернозберігаючі підприємства, основною функцією яких є надання послуг по зберіганню зерна стороннім організаціям. Четвертий тип представлений зерновими складами потужних зерновиробників, де здійснюється післязбиральна доробка, зберігання власної зернової продукції та відправка її за визначеною адресою. До п'ятого типу мереж відносяться мережі зберігання та переміщення зерна вітчизняних та зарубіжних зернотрейдерів, які побудувати чи, згідно із Постановою Кабінету Міністрів від 5 листопада 1997 року № 1218, викупили в зонах виробництва зерна діючі зернозаготівельні підприємства. Слід відмітити, що ряд названих комерційних структур сформували замкнуті мережі: виробництво, зберігання та експорт зернової продукції, для чого будують в портах зерноперевантажувальні комплекси, які призначені прийняти та перевантажити зернову продукцію на борт морських чи річкових суден-зерновозів. В Іллічівському порту збудовано та введено в експлуатацію перевантажувальні комплекси «Трансбалктермінал» (власник «Кернел Груп» потужністю перевалювання до 4,2 млн. тонн на рік, загальною місткістю силосів 200 тис тонн. одноразового зберігання зернових та олійних культур а також ТОВ «Іллічівськзернотранс». На Іллічівському судноремонтному заводі введено в експлуатацію компанією «Гленкор – Грейн» зерновий термінал – ЗАТ «Іллічівський зерновий термінал». Ємності одночасового зберігання якого вміщують 116 тис. тонн зерна. Потужність перевантажувального комплексу складають 1,2 тис. тонн зерна за годину. В Одеському порту зведено перевантажувальні комплекси «Інзерноекспорт» та «Укрелеваторпром», 210 тис. тонн одноразового зберігання зерна. Власник міжнародний зернотрейдер – компанія Alfred C. Toepfer International Group. В порту «Южний» діє термінал «Трансінвестсервіс» і в нагальний час там же реалізується проект перевантажувально-складського комплексу «Боріваж» для зерновантажів перевантажувальною потужністю 2 млн. тонн за рік. Ініціатором та інвестором будівництва виступає потужний національний зернотрейдер ТД «Приват» (Україна), який розраховує отримати власний вихід на світовий ринок торгівлі зерновими. Місткість

одноразового зберігання – 120 тис. тонн, об'єм перевантажуваних партій до 80 тис. тонн. Швидкість відвантаження на море – 1,2 тис. тонн за годину [8, С. 41]

Таблиця 1 – Визначення відповідності мереж зберігання та перерозподілу зерна вимогам макрологістичних систем

Системоутворюючі ознаки макрологістичних систем	Тип мереж				
	Мережа ДАК «Хліб України»	Мережа Держкомрезерву	Підприємства з надання послуг	Зернові склади зерновиробників	Мережа зернотрейдерів
Наявність централізованого управлінського органу системи	Володіє	Володіє	Ні	Володіє	Володіє
Наявність розгалуженої регіональної структури	Володіє	Володіє	Ні	Ні	Володіє
Наявність характерних даних системі зв'язків	Володіє	Володіє	Ні	Ні	Володіє
Наявність підсистем з власними функціями, які співпадають із цільовою функцією великої системи;	Володіє	Володіє	Ні	Ні	Володіє
Велика кількістю різноманітних зв'язків (матеріальних, сервісних фінансових, інформаційних та інших);	Володіє	Володіє	Володіє	Володіє	Володіє
Наявністю зовнішніх зв'язків із іншими системами	Володіє	Володіє	Володіє	Володіє	Володіє
Ієрархічність	Володіє	Володіє	Володіє	Ні	Володіє
Наявність емерджентних властивостей	Володіє	Володіє	Володіє	Ні	Володіє
Адаптивність системи	Володіє	Володіє	Володіє	Володіє	Володіє
Наявність зворотних зв'язків	Володіє	Володіє	Володіє	Ні	Володіє
Виконання логістичних функцій	Володіє	Володіє	Володіє	Володіє	Володіє
Наявність інтегративних якостей	Володіє	Володіє	Володіє	Ні	Володіє

Дослідивши властивості функціонуючих у регіонах мереж зберігання та перерозподілу зерна, можна зробити висновок: мережі ДАК «Хліб України», Держкомрезерву України, вітчизняних та закордонних зернотрейдерів відповідають всім системоутворюючим ознакам макрологістичних систем. Ці мережі відносяться до макрологістичних систем.

Підприємства з надання послуг із зберігання зерна стороннім організаціям відносяться до мікрологістичних систем.

Зернові склади виробників зерна, зважаючи на те, що виконують логістичні операції зберігання збіжжя виступають елементами логістичних систем.

Сукупна система зберігання зерна, одночасно виступає і системою перерозподілу зернових потоків. Після зберігання, зерно може повернутися власнику, бути реалізоване споживачам (вітчизняним чи експортним за кордон), поступити на промислову переробку. По цій причині структура системи зернозберігаючих підприємств має великий вплив на логістичні витрати. Визначення координат розміщення, кількості та «прив'язка» елеваторів до транспортних систем країни залежить від розмірів територій зерносіючих регіонів; врожайності зернових культур регіоні; забезпеченості сільгоспвиробників власними зернохосвищами; величини тарифів на зберігання зерна; вартості доставки зерна на елеватори; величини експлуатаційних витрат; можливості оперативного переадресування партій зерна з місця зберігання. При рівномірному розподіленні зернових потоків у регіоні оптимальною схемою розміщення зернозберігаючих підприємств є «система шестикутників», запропонованої німецькими вченими Крісталера і Леха. Вихідною точкою в міркуваннях авторів є шестикутник як ідеальна форма розміщення виробництва, фігура, яка не утворює незаповненого простору. Лех розбудував мережу шестикутників, які накривають увесь простір території та визначив відстань між конкуруючими центрами за такою формулою:

$$b = a\sqrt{n}$$

де b – відстань між центрами;

а – відстань від центрів і споживачами;
 n – кількість споживачів кожного центру [6, С. 66].

При ідеальній побудові макрологістичної системи первинними осередками з формою шестикутників повинні виступати площі сільськогосподарських господарств. У центрі шестикутників повинен розміщуватися зерновий склад господарства. У залежності від розмірів засіяваних площ та врожайності в центрі визначеної кількості шестикутників, (9, 16, 25, 36, і т.д.) повинно розташовуватися заготівельне підприємство. Максимальний радіус чи відстань до вершини шестикутника (максимально віддаленого споживача послуг) залежить від геометричних розмірів території, витрат на доставку зерна на зберігаюче підприємство (в залежності від видів транспорту та наявності шляхів сполучення), величини тарифу на зберігання, витрат на перевезення зерна після зберігання в місце подальшого використання, експлуатаційних витрат.

Елеваторно-складські підприємства підрозділяють на заготівельні, проміжні і виробничі.

Заготівельні підприємства розташовані в зоні виробництва зернових культур і приймають зерно переважно з автомобільного, а відпускають на залізничний або водний транспорт для переміщення на проміжні або виробничі підприємства.

Проміжні елеваторні підприємства розміщують на великих вузлових залізничних станціях, на перетині залізничних і водних шляхів. Основні операції проміжних підприємств — приймання зерна із залізничного і водного транспорту, довготривале зберігання і відвантаження за призначенням. Значення їх збільшується у зв'язку з розвитком змішаних перевезень.

Виробничі підприємства виконують функції постачання зерном зернопереробних підприємств — мукомельних, круп'яних, комбікормових, олієвиробних, крохмалопаточних та інших. До кількості виробничих підприємств відносять портові елеватори, перевантажувальні комплекси, призначені до виконання експортно-імпорتنних операцій із зерном.

У зв'язку з тим, що фінансовий стан зберігаючих підприємств залежить від їх завантаженості, практично всі підприємства в нагальний час надають всі послуги по зберіганню та доробки збіжжя.

Мережа елеваторно-складського комплексу Одеської області фактично сформувалася за часів СРСР. Однак в нагальний час потужні зерновиробники будують власні зерносклади, вітчизняні та закордонні зернотрейдери будують в морських та річкових портах зерноперевантажувальні комплекси. Згідно із даними – на початок 2008 року на території Одеської області розміщено і функціонують 40 підприємств по зберіганню та перевантаженню зерна. Із них по формах власності: державних – 3, ТОВ – 17, ВАТ – 14, ЗАТ – 2, СП – 4. По виконавчих функціях: заготівельних та проміжних – 22, виробничих 18, в т.ч. по перевантаженню на морські та річкові судна – 9. Аналіз географічного розміщення підприємств показав, що заготівельні та проміжні підприємства, окрім Роговської хлібної бази № 77 Держрезерву (має власну залізничну колію - відгалуження), розміщені на станціях залізниць: Одеса – Вінниця, Котовськ – Помічна, Одеса – Ізмаїл, Арциз – Бессарабка, Одеса – Березівка. Таке розміщення елеваторів та ХПП пояснюється тим, що сільськогосподарськими підприємствами Одеської області вирощується більше зерна, ніж споживається в регіоні, тобто Одеська область є експортно орієнтованим зерновим регіоном. У зв'язку з цим, практично усі підприємства по зберіганню зерна, розміщені на залізничних станціях, морських та річкових портах із перспективою подальшого транспортування зерна.

Таблиця 2 – Перелік підприємств по зберіганню та перевантаженню зерна Одеської області

№ з/п	Назва підприємства	Адреса	Форма власності
1	Іллічівський маслоекстракційний завод	68001, вул. Транспортна, буд. 7-а, м. Іллічівськ, Одеська обл	ЗАТ
2	АТС Успіх	67832, вул. Мизикевича, буд. 61, с. Великодолинське, Овідіопольський р-н, Одеська обл.	ТОВ
3	Аліягське ХПП	68414, вул. Зернова, буд. 1, с. Новохолмське, Арцизький р-н, Одеська обл.	ВАТ
4	Арцизьке ХПП	68400, вул. Чапаєва, буд. 44, м. Арциз, Одеська обл.	ВАТ
5	БІ ЄНД ВАЙ	66410, вул. Степова, 3, с. Жеребкове, Ананьївський р-н, Одеська обл.	ДочП
6	Білгород-Дністровський КХП	67700, вул. Бірюзова, буд. 16, м. Білгород-Дністровський, Одеська обл.	ВАТ
7	Балтське ХПП	66161, , с. Білине, Балтський р-н, Одеська обл.	ВАТ

Продовження табл. 2

№ з/п	Назва підприємства	Адреса	Форма власності
8	Березівський елеватор	67300, вул. Пристанційна, буд. 14, м. Березівка, Одеська обл	ВАТ
9	Березинський КХП	67300, вул. Пристанційна, буд. 14, м. Березівка, Одеська обл	ВАТ
10	Буяликський КХП	67240, вул. К. Маркса, буд. 8, смт. Петрівка, Іванівський р-н, Одеська обл.	ВАТ
11	Веселокутський КХП	67121, вул. Леніна, буд. 2, с. Новоборисівка, Великомихайлівський р-н, Одеська обл.	ВАТ
12	Дунайзерноекспорт	68600, вул. Портова, буд. 4, м. Ізмаїл, Первомайський р-н, Одеська обл.	ТОВ
13	Елеватор-Вигода	6720, вул. Елеваторна, 1, с. Вигода, Біляївський р-н, Одеська обл	ТОВ
14	Зерновий перевантажувальний комплекс "Інзерноекспорт"	65003, Хлібна гавань, 5, м. Одеса	ТОВ
15	Жеребківський елеватор	66410, вул. Привокзальна, буд. 4, Жеребкове, Ананьївський р-н, Одеська обл.	ТОВ
16	Заплаське ХПП	66521, с. Солтанівка, Любашівський р-н, Одеська обл	ВАТ
17	Затишанське ХПП	66740, вул. Елеваторна, буд. 24, смт. Затиштя, Фрунзівський р-н, Одеська обл.	ВАТ
18	Кодимський елеватор	66000, вул. Дзержинського, 1, м. Кодима, Одеська обл.	ТОВ
19	Комбікормовий завод	68400, вул. Металічна, буд. 1, м. Арциз, Одеська обл.	ТОВ
20	Котовське зерно	66300, вул, 50 років Жовтня, буд. 200, с. Дібровка, Котовський р-н, Одеська обл.	ТОВ
21	Куліндорівський КХП	65025, Куліндорівський промвузол, м. Одеса, Одеська обл.	ДП Держрезерву
22	Кулевчанський КХП	68261, вул. 60 річчя Жовтня, буд. 144, с. Кулевча, Саратовський р-н, Одеська обл.	ВАТ
23	Лад	68300, вул. Дзержинського, буд. 5, м. Кілія, Одеська обл.	ТОВ
24	Любашівський елеватор	66502, вул. Спортивна, буд. 4, смт. Любашівка, Одеська обл.	ВАТ
25	Мардарівське ХПП	66373, с. Мардарівка, Котовський р-н, Одеська обл.	ТОВ
26	Обрій-МТС-Роздільна	67400, вул. Леніна, 101, м. Роздільна, Одеська обл.	ТОВ
27	Одеський консервний завод	67801, вул. К. Маркса, 4-б, м. Овідіопіль, Одеська обл.	ЗАТ
28	Одеський олійноекстракційний завод	65028, вул. Мечникова, 132, м. Одеса	ТОВ.
29	Одеський портовий елеватор	65003, вул. Хлібна гавань, буд. 4, м. Одеса, Одеська обл.	ДП ДАК Хліб України
30	Рів. А. Холдінг	68600, вул. Локомотивна, буд. 3, м. Ізмаїл, Одеська обл.	ТОВ
31	Ренійський елеватор	68800, вул. 28 Іюня, буд. 282, м. Рені, Одеська обл.	ВАТ
32	Роздільнянський елеватор	67400, вул. Леніна, буд. 83, м. Роздільна, Одеська обл.	ВАТ

Закінчення табл. 2

№ з/п	Назва підприємства	Адреса	Форма власності
33	Сантрейд	68200, вул. Заводська, 9, с. Сарата, Одеська обл.	Доч П з іноз. інв
34	Таругине, Торговий дім	68542, вул. Жуковського, буд. 2, с. Березине, Одеська обл.	ПП
35	Іллічівськзернотранс	68094, АТЗТ „ІМРП”, буд. 5, м. Іллічівськ, Одеська обл.	ТОВ
36	Трансінвестсервіс	67543, 1 км. Дороги порту Южний, територія Візирської сільської ради, Комінтернівський р-н, Одеська обл.	ТОВ
37	Трансбалктермінал	68000, вул. Сухолиманська, буд. 17, м. Іллічівськ, Одеська обл.	ТОВ
38	Укрелеваторпром	65003, Хлібна гавань, 6, м. Одеса	ЗАТ
39	Хлібна база №77	67200, Промзона, смт. Іванівка, Одеська обл.	ДП Держрезерву
40	Чубівське зерно	66362, с. Чубівка, Котовський р-н, Одеська обл.	ТОВ

Загальна місткість елеваторних ємностей одноразового зберігання зерна в Одеській області станом на 2007 рік становить 3490 тис тонн. Наявність перевантажуваних комплексів в Одеській області надає цьому регіону статус експортного регіону не тільки внутрішнього а і зовнішнього перерозподілення.

Дослідивши властивості функціонуючих у регіонах мереж зберігання та перерозподілу зерна, можна зробити висновки: мережі ДАК «Хліб України», Держкомрезерву України, вітчизняних та закордонних зернотрейдерів відповідають всім системоутворюючим ознакам макрологістичних систем і відносяться до макрологістичних систем. Однак у регіонах розташовані лише елементи названих макрологістичних систем. В рамках регіонів, вони утворюють мезологістичні системи по зберігання та перерозподілу зернової продукції; підприємства з надання послуг із зберігання зерна стороннім організаціям відносяться до мікрологістичних систем; зернові склади в місцях вирощування зерна виступають елементами мікрологістичних систем підприємств – зерновиробників.

Система розміщення підприємств елеваторної галузі в Одеській області є експортно-орієнтованого типу.

Застосування методики визначення координат логістичних розподільчих центрів можливе тільки для вибору місця розташування заготівельних елеваторно-складських підприємств. Подальша розбудова системи зберігання залежить від типу регіону – зерновиробного чи зерноспоживаючого.

Аналіз протікаючої розбудови мереж зберігання та перерозподілу зерна в регіонах показує їх не раціональність, викликану бажанням одноосібного володіння потужностями, відсутністю логістичного підходу до побудови названих систем, недовірою до партнерів.

Література

1. Старостенко А. Развитие внутреннего рынка зерна: потребление и прогноз на ближайшие годы. Зерновой баланс страны //Зернові продукти і комбікорми. №1, 2006.
2. Гаджинский А.М. Логистика: Учебник для высших и средних специальных учебных заведений.- 5-е изд., перераб. и доп. – М.:Издательско-книготорговый центр”Маркетинг”, 2002. – 408 с.
3. Крикавський Євген. Логістика. Для економістів: Підручник. – Львів: Видавництво Національного університету “Львівська політехніка”, 2004 – 448с.
4. Смирчинський В.В. Логістичний менеджмент державних закупівель. Теоретико-правовий та методологічний аспект. Наукове видання. – Тернопіль: Карт-бланш, 2004. –390с. С380).
5. Прокофьева Т.А., Лопаткин О.М. Логистика транспортно-распределительных систем: Региональный аспект. – М.: РКонсульт, 2003. – 400с.
6. Окландер М.А. Логістика. Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 345 с.
7. Семененко А.И. Предпринимательская логистика. – СПб.: Политехника, 1997. –325с.
8. Новини логістики // Логістика № 4. 2007.